

De eerste klap is een daalder waard!

Verslag Messemaker-1847 3 tegen S.O. Rotterdam 3 van 3 Oktober 2016

De eerste wedstrijd van het seizoen en dan zonder verliespartij meteen met 6 ½ – 1 ½ de toon zetten, dat is knap en moet de opmaat zijn voor een succesvol seizoen. Na enkele wisselingen en ongetwijfeld versterkingen is dit team een heuse kampioenskandidaat.

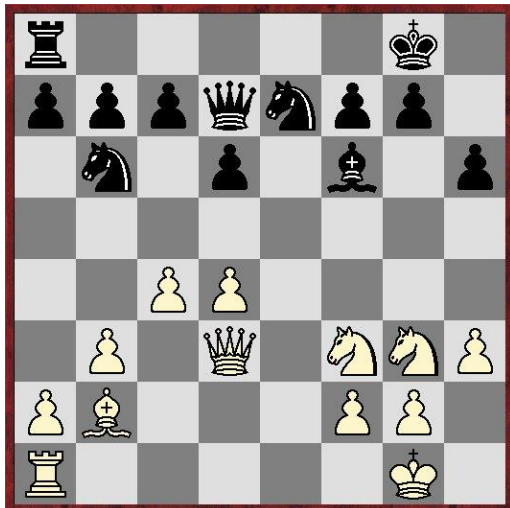
Om de juiste bordopstelling te krijgen was nog even puzzelen, omdat op het laatste moment Bart van Putten verhinderd was. We vonden een goede vervanger in Bert Vlot, die op het laatste bord plaats nam.

Bij aanvang van de wedstrijd bleek dat de tegenstander slechts met 7 man was komen opdagen en dat zij bord twee hadden geofferd. Dat bleek dus meteen zonder te spelen een winst voor Eduard.

Na aanvankelijk een stroef begin op de meeste borden, zag het er in de loop van de avond steeds beter uit. Onderstaand de verslagen van enkele teamgenoten.

Frank Michielen – Ton Boesten (1-0)

Ik speelde met wit en er kwam een Aljechin op het bord, waarbij er voor beide partijen niet veel aan de hand was. Vanaf de 16^e zet deed mijn tegenstander een paar mindere zetten en na 19.Dxd3 stond de volgende stelling op het bord:

Het paard op g6 staat voorlopig buitenspel en zwart heeft verder ook weinig ruimte.

Er volgde 19. ..., c5. Dit maakt het niet eenvoudiger voor zwart. Met bijv. 19. ..., Pg6 maakt zwart wat ruimte.

19. ..., c5; 20. Pe4, (20. Ph5 is sterker) **20. ...,Lxd4** (dat was het meest aanvallende zwarte stuk), **21. Pxd4, cxd4, 22. Dxd4, Pf5, 23. Dd3, d5**

(hier was 23. ..., Te8 geboden), **24. Pg3, Pxd3; 25.Dxd3, g6; 26. c5, Pc8** (het paard op c8 en de toren op a8 doen niet meer mee). Het is nu wel uit. Er volgde nog: **27 De5, f5; 28. Dh8+, Kf7; 29. Te1** en zwart gaf

Hans Koedam - Henk v.d.Wösten (½ – ½)

Na 1. d4 - Pf6 2. Pc3 -d5 3. Lg5 -e6 4. e4 - d x e4 5. P xe4 Le7 6. L x f6 besloot ik voor de verandering eens niet met mijn lopen terug te slaan maar ik speelde gxf6.

Daarna ontwikkelden beide spelers hun stukken en rokeerde wit lang terwijl mijn koning in het midden bleef staan. Op de 14^e zet speelde mijn tegenstander zijn paard naar e5. Ik verzuimde het paard direct

te slaan en daarna Dd5 te spelen, waardoor ik tegelijk twee pionnen kon aanvallen. Dit moest ik bezuren want mijn tegenstander posteerde zijn torens op e1 en d1, zodat ik gedwongen werd ook lang te rokeren. Door mijn pionnen op b5 en a5 aan te vallen verkreeg Hans een zeer gevaarlijke koningsaanval. De a-lijn kwam open en mijn tegenstander bezette deze met een dame op a3 en een toren op a1. Telkens resteerde mij maar één om de stelling nog te behouden. Wit had echter vrij veel tijd verbruikt en zag geen directe winstmogelijkheden. Daarom bood hij in een betere stelling toch maar remise aan, die ik na overleg met de teamcaptain aannam.

Leslie Tjoo – René Geuskens (1-0)

Met wit behandelde ik de opening niet al te best waardoor zwart gevaarlijke aanvalskansen op de koningsvleugel kreeg. Ik besloot toen wat lichte stukken te ruilen en daarna ook nog de dames, om het gevaar te keren. Maar na afruil bleef zwart toch beter staan en had ik een dubbele g- pion. Zwart kon de druk op mijn centrum steeds verder opvoeren en dreigde mijn pion op d3 te winnen. Ik koos er toen voor om mijn toren op de f lijn te activeren i.p.v. verder passief te verdedigen. Dit was echter een riskante manoeuvre, want zwart kon daardoor de pion op d3 winnen. Wel was de stelling dan onduidelijker geworden en had ik aanvalskansen. Achteraf liet de computer thuis zien dat zwart de witte aanvalskansen met enkele goede zetten kon pareren en een duidelijk betere stelling zou overhouden. Als menselijke speler zie je dat echter niet zo snel ! Mijn tegenstander durfde het in ieder geval niet aan en koos voor een verdedigende voortzetting. Hierdoor kon ik mijn stukken echter verder activeren en enkele tactische dreigingen inbrengen. Op de 25 zet ontstond de volgende stelling:

Wit	Zwart
Koning : g1	f7
Torens: e4, f1	d8,h8
Paarden: d4	e5
Pionnen: a2,c4,d3, e3, g2, g3	a7, b6,c6, f6, g6, h5

Zwart overzag de tactische combinatie en speelde hier 25...Th8-e8?. Daardoor kon ik met 26 Txe5! Txe5, 27 Pxc6 Td8-e8, 28 Pxe5 een pion winnen. Ik stond toen duidelijk beter en waarschijnlijk gewonnen. Het probleem was wel dat ik minder dan 4 minuten op de klok had! Door de toevoeging van 15 seconden per zet kwam ik gelukkig niet echt in de problemen en wist ik steeds vrij goede zetten te produceren. Mijn tegenstander speelde het vervolg daarentegen wat minder sterk, waardoor ik kon afwikkelen naar een eenvoudig te winnen pionneindspel. Zwart deed nog een paar zetten, maar zag toen het nutteloze ervan in en gaf op. Hiermee hadden wij ook de winst tegen SO Rotterdam 3 binnengehaald.

Bert Vlot – Wim van Munster (1-0)

Als last-minute invaller mocht ik met wit aan het laatste bord in de eerste ronde van het derde team meedraaien. In de opening offerde ik een pion in de hoop dat dit door een sterk loperpaar gecompenseerd zou worden. Dat viel tegen, maar ik kreeg wel het voordeel dat de stukken van mijn tegenstander niet goed konden samenwerken, waardoor ik eventuele dreigingen kon pareren. Doordat zwart zijn dame te ver mijn stelling in liet komen, kon ik gebruik maken van de open d-lijn met allerlei matdreigingen. Hij kon dit alleen verhinderen door een stuk te offeren. Ik kreeg duidelijk de betere stelling, maar zwart had allerlei tegenkansen (matdreigingen, stukwinst, eeuwig schaak) waarmee ik in tijdnood rekening moest houden. Beiden leefden op de bonustijd, maar uiteindelijk kon ik in een bloedstollend eindspel na 3½ uur spelen toch de winst binnenslepen.

Arjan Hennink – Cor Treure (½ - ½)

In de 1e wedstrijd van het nieuwe seizoen speelde ik aan bord 1 met zwart. De partij begon rustig en mijn tegenstander bood al snel remise aan. Gezien de stand op de andere borden en dat ik niet ontevreden was over mijn stelling, besloot ik door te spelen. De partij ontwikkelde zich rustig verder en ik vond dat mijn tegenstander een iets betere stelling had. Nadat de partij was afgelopen, begreep ik van mijn tegenstander dat hij hetzelfde van mijn stelling vond. Ondertussen hadden een paar van mijn teamgenoten hun partij gewonnen en ook op de andere partijen ontwikkelde zich in ons voordeel. Mijn tegenstander en ik hadden inmiddels allebei minder dan 10 minuten op de klok en voor beide was er geen duidelijk plan in de stelling. Mede daardoor besloten we tot remise.

Diko Kalkdijk – Johan Steenbergen (½ - ½)

Ik speelde met wit aan bord 5 een Indische opening en kwam met een goede ontwikkelingsvoorsprong uit de opening met mooie dreigingen. Dat leverde vrij snel al een pluspion op. Ik kon de druk goed opvoeren en mijn tegenstander was zwaar aan het keepen. Waarschijnlijk te vroeg wikkeldde ik af naar een dubbel toreneindspel waarin de marges naar winst (voor mij in ieder geval) te klein waren. We kwamen na enkele schermutselingen remise overeen. Er had voor mij meer ingezet.